

[Qvist Hansen.]

arbejdet. De foreslåede regler, om hvilke der for dæksbesætningernes vedkommende har været fuld enighed i kommissionen, er i det væsentlige ensbetydende med, at man lovfæster, at skibene skal have de besætninger, som for tiden findes ombord, og det skulle derfor forhåbentlig være muligt at få gennemført lovforslaget her i tinget hurtigt og efter en ret kort udvalgsbehandling.

Der er et spørgsmål, som jeg gerne vil benytte lejligheden til at fremhæve. Som bekendt er dansk skibsfart udsat for en ret skrap konkurrence fra andre landes skibsfart; det er derfor af den største betydning, at vor handelsflåde bliver i stand til at klare denne konkurrence, og det kan kun ske ved, at man leverer absolut første classes arbejde. Dette afhænger ikke alene af skibene, men også af de mennesker, som er ombord på skibene, og det afhænger af de mennesker, som derhjemme dirigerer handelsflåden. Det er derfor kun rimeligt, at man søger at sikre vore søfarende de bedst mulige leve- og arbejdsvilkår.

Det er min overbevisning, at efter at man her i det høje ting har været medvirkende til gennemførelsen af loven om sømandsuddannelse, vil man også give dette lovforslag en både hurtig, forstående og velvillig behandling, en behandling, som kan yde et vægtigt bidrag til at skaffe vore søfarende, hvem vi skylder så meget, den påskønnelse, som de i høj grad fortjener.

Da jeg er klar over, som jeg sagde før, at lovforslaget vil gå i udvalg, og at der vil blive lejlighed til at fremsætte de forskellige synspunkter og drøfte, hvad man kan være uenig om, vil jeg slutte med disse bemærkninger og anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling her i det høje ting.

Damsgaard: Nærværende lovforslags hensigt og konsekvensen af det, hvis det gennemføres, er en forøgelse af antallet af underordnet dæks- og maskinmandskab på vore skibe. Det spørgsmål, vi skal overveje her i rigsdagen, bliver da, om det er rimeligt, som det fremhæves i lovforslagets § 1, at ethvert skib skal have den af hensyn til sikkerhed for menneskeliv på søen og sikring af skibets betryggende drift fornødne besætning, eller det er andre hensyn, der har fremkaldt lovforslaget. Det fremhæves i bemærkningerne, at lovforslaget fremsættes, fordi bekendtgørelsen af 18. november 1939 efter fragtnævnslovens bortfald er ophævet. Den ekstra bemanning af vore skibe, som

blev påbudt i efteråret 1939, var jo alene påkrævet på grund af krigen, og når disse ekstra krav nu ophører, og foranstaltningerne delvis forlængst er afviklet, kan der næppe være nogen grund til at vedtage en ny lov for at genindføre ekstraordinære restriktioner. Jeg har altid hørt, at danske skib; sikkerhedsmæssigt set er velbemandede det er vist ubestridt, så det kan ikke være af sikkerhedsmæssige grunde, man ønsker en forøgelse af mandskabet, idet der er mindst lige så store besætninger ombord i de danske skibe i dag, som der var i marts 1939, da bemandingsreglerne blev fastsat sidst og fandtes tilstrækkelige både med hensyn til sikkerheden til søs og til arbejdsforholdene ombord i skibene. Hvad arbejdsforholdene angår, er 8 timers arbejdsdagen jo almindelig anerkendt og overholdt både for fyrbødere og dæksmandskab, og forsåvidt angår overarbejdstid, oplyses det i søfartskommissionens betænkning, at den er ringe af omfang, og at den væsentligt opstår i forbindelse med skibenes ind- og udsejling af havnen, hvor alligevel hele besætningen skal være til rådighed; i sådanne tilfælde ville en øget bemanning ikke begrænse overarbejdet, kun medføre øgede udgifter til overarbejde.

Bemærkningerne i kommissionens betænkning om danske skibes forpligtelser i henhold til artikel 20 i Seattle-konventionen af 1946, som Danmark også har ratificeret, og som bl. a. netop angår arbejdstid ombord i skibene, kan danske skibe vist udmærket svare til med de bemandings- og arbejdsforhold, der gælder nu. Af hensyn til lovforslagets formålsparagraf — og som sådan kan man vel betegne § 1 — er der derfor næppe grund til i al almindelighed at øge bemanningen på vore skibe. Og skulle der endelig foretages en ændring i bemandingsforholdene på danske skibe, ville jeg finde det uheldigt og uhensigtsmæssigt at gøre det stykkevis, sådan som det foreslås her, hvor der kun er tale om en del af skibenes besætninger.

Jeg skal iøvrigt ikke her ved første handling gå ind i en drøftelse af de opstillede forslag til bemanningsskalaer, så meget mindre som det jo fremgår af mine allerede fremsatte bemærkninger, at jeg ikke tror, der er grund til at rette så forfærdelig meget ved dem, vi har. Men mit parti vil dog i et kommende udvalg være med til at tale om tingene og høre på, hvad de særligt sagkyndige formentlig vil fremføre overfor udvalget.

Jeg vil dog gerne gøre nogle yderligere synspunkter gældende vedrørende de kon-